

פרשת בא

מקרא מסודר

הפטרת בא

מקרא מסודר

פרשת בא

עשר מכות - חלק ב

מכת ארבה

מכת חושך

אזהרת מכת בכורות

סיום למכות

מצוות הפסח ויציאת מצרים

מצוות הפסח [א]

היציאה ממצרים

מצוות הפסח [ב]

הפטרת בא

נבואת ירמיהו על מצרים

3 פרשת בא

9 עשר מכות חלק ב

מכת ארבה

11	ציווי אזהרת פרעה
11	אזהרת פרעה על מכת ארבה
12	עבדי פרעה משיבים את משה ואהרן
13	עשיית מכת ארבה
14	בקשת פרעה לסיים מכת ארבה
15	סיום מכת ארבה

מכת חושך

17	עשיית מכת חושך
17	בקשת פרעה שמשה ילך
18	אל תוסף ראות פני

אזהרת מכת בכורות

19	עוד נגע אחד אביא וישלח
19	אזהרת מכת בכורות

סיום למכות

25 מצוות הפסח ויציאת מצרים

מצוות הפסח [א]

27	ציווי מצוות הפסח
29	מכת בכורות והצלת הדם
30	חג המצות לדורות
31	ציווי משה לזקני ישראל
33	עשיית הפסח

היציאה ממצרים

35	ויהי בחצי הלילה
36	מסע מרעמסס לסכת
37	מושב בני ישראל במצרים
37	ליל שמרים הוא

מצוות הפסח [ב]

39	זאת חקת הפסח
40	ויעשו בני ישראל
40	בעצם היום הזה הוציא

40	מצוות קדוש בכורות למושה
40	מושה לעם: מצוות חג המצות
42	מושה לעם: מצוות קידוש בכורות

45 **הפטרת בא**

נבואת ירמיהו על מצרים

47	נבוכדנצר יכה את מצרים
49	אושיע את ישראל

מכת ארבה

- 13 **ציווי אזהרת פרעה**
 13 **י' למשה: בא לפרעה**
 13 **אזהרת פרעה על מכת ארבה**
 13 **משה ואהרן לפרעה: עד מתי מאנת שלח עמי**
 14 **ויצא מעם פרעה**
 14 **עבדי פרעה משיבים את משה ואהרן**
 14 **עבדי פרעה לפרעה: שלח האנשים**
 14 **ויושב משה ואהרן**
 15 **ויגרש אותם**
 15 **עשיית מכת ארבה**
 15 **י' למשה: נטה ירך**
 15 **ויט משה את מטהו**
 16 **ויעל הארבה על מצרים**
 16 **בקשת פרעה לסיים מכת ארבה**
 16 **פרעה למשה ואהרן: חטאתי**
 17 **סיום מכת ארבה**
 17 **ויעתר משה**
 17 **ויהפך יי רוח ים**
 17 **ויחזק יי את לב פרעה**

מכת חושך

- 19 **עשיית מכת חושך**
 19 **י' למשה: נטה ירך**
 19 **ויט משה את ידו**
 19 **ולבני ישראל היה אור**
 19 **בקשת פרעה שמשה ילך**
 19 **פרעה למשה: לכו עבדו את יי**
 19 **משה לפרעה: גם אתה תתן בידנו עולות**
 20 **ויחזק יי את לב פרעה**
 20 **אל תוסף ראות פני**
 20 **פרעה למשה: אל תוסף ראות פני**
 20 **משה לפרעה: כן דברת**

אזהרת מכת בכורות

- 21 **עוד נגע אחד אביא וישלח**
 21 **י' למשה: עוד נגע אחד אביא**

21	שאלת כלי כסף וזהב
21	חן העם ומשה
21	אזהרת מכת בכורות
21	משה: יי: כחצות אני יוצא
22	ומת כל בכור במצרים
22	צעקה גדולה במצרים
22	עבדיך יאמרו צא
22	ויצא מעם פרעה

סיום למכות

25	יי למשה: לא ישמע אליכם פרעה
25	סיכום פרשת המכות

מצוות הפסח [א]

29	ציווי מצוות הפסח
29	ראש חדשים
29	לקיחת שה
29	ואם ימעט הבית משה
30	איכות השה
30	למשמרת עד י"ד ואז ישחטו
30	דם על המזוזות והמשקוף
30	אכילת הבשר
31	אופן האכילה
31	פסח הוא
31	מכת בכורות והצלת הדם
31	והכיתי כל בכור
31	אות הדם
32	חג המצות לדורות
32	והיה היום הזה לזכרון
32	אכילת מצות וביעור חמץ שבעת ימים
32	מקרא קודש
33	אכילת מצות ובל ימצא שאור
33	ציווי משה לזקני ישראל
33	פסח במצרים
34	פסח לדורות
34	כי יאמרו אליכם בניכם: מה העבודה הזאת
34	ויקדו וישתחוו

היציאה ממצרים

37	ויהי בחצי הלילה
37	ויי הכה כל בכור
37	צעקה גדולה
37	פרעה למשה ואהרן: צאו מתוך עמי
38	ותחזק מצרים על העם לשלחם
38	וישא את בצקו טרם יחמץ
38	וישאלו ממצרים
38	מסע מרעמסס לסכת
39	ויאפו את הבצק אשר הוציאו ממצרים
39	מושב בני ישראל במצרים
39	ליל שמרים הוא

מצוות הפסח [ב]

41	זאת חקת הפסח
41	האסורים לאכול בו
41	אכילה בבית אחר
41	עצם לא תשברו
41	עדת ישראל והגר
42	ויעשו בני ישראל
42	בעצם היום הזה הוציא
42	מצוות קדוש בכורות למשה
42	משה לעם: מצוות חג המצות
42	מצוות חמץ ומצה בחורש הזה
43	שבעת ימים מצות ובשביעי חג
44	משה לעם: מצוות קידוש בכורות
44	כי יביאך
44	כלל פטר רחם ליי
44	כי ישאלך בנך: מה זאת
45	והיה לאות על ידכה

נבואת ירמיהו על מצרים

49	נבוכדנצר יכה את מצרים
50	יי: הנני פוקד למצרים
51	אושיע את ישראל
51	אל תירא הנני מושיעך
51	אל תירא אתך אני

עשר מכות חלק ב

• • שמות

מכת ארבה

פרשת בא
סדר ח
פרשה כד
(פתוחה)
פרק י

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה

בֹּא אֶל-פְּרַעֲה

כִּי-אֲנִי הִכְבַּדְתִּי

אֶת-לְבֹ

וְאֶת-לֵב עַבְדִּי

לְמַעַן שְׁתִּי אֶתְנִי אֱלֹה בְּקַרְבִּי:

וּלְמַעַן תִּסְפָּר בְּאָזְנִי בְּנֶדְ וּבֶן-בְּנֶדְ

אֶת אֲשֶׁר הִתְעַלְלֹתִי בְּמִצְרַיִם

וְאֶת-אֶתְנִי אֲשֶׁר-שָׁמַתִּי בָם

וַיִּדְעֹתֶם כִּי-אֲנִי יְהוָה:

וַיָּבֹא מֹשֶׁה וְאֶהְרֹן אֶל-פְּרַעֲה

וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו

כֹּה-אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי הָעִבְרִיִּים

עַד-מָתִי מֵאֲנֶת לַעֲנֹת מִפְּנֵי

שְׁלַח עֲמִי וַיַּעֲבֹדֵנִי:

כִּי אֲסַמְּאֵן אֶתְּה לְשַׁלַּח אֶת-עֲמִי

הַגְּנִי מִבֵּיא מַחַר אַרְבֶּה בְּגִמְלָךְ:

וְכִסְה אֶת-עֵינֵי הָאָרֶץ

וְלֹא יוּכַל לִרְאֹת אֶת-הָאָרֶץ

ציווי אזהרת

פרעה

יי למשה: בא לפרעה

הכברתי את לבו

למען שתי אותתי

ולמען תספר

וידעתם

אזהרת פרעה על

מכת ארבה

משה ואהרן לפרעה:

עד מתי מאנת שלח

עמי

אם תמאן - אביא

ארבה

וכסה את עיני הארץ

וְאָמַלְ¹
אֶת־יִתְרַּתְּ הַמִּלְטָה
הַנִּשְׁאָרִת לָכֶם מִן־הַבְּרִד
וְאָכַלְ²
אֶת־מֶלֶחֶץ
הַצִּמְחָה לָכֶם מִן־הַשָּׂדֶה:
וּמִלֵּא
בְתִיד
וּבְתֵי מַלְעֲבִידִי
וּבְתֵי מַלְמַצְרִים
אֲשֶׁר לֹא־אָוּ אֲבֹתַי וְאֲבוֹת אֲבֹתַי
מִיּוֹם הַיּוֹתֵם עַל־הָאָדָמָה
עַד הַיּוֹם הַזֶּה
וַיִּפֶן וַיֵּצֵא מֵעַם פְּרַעֲהַ:

וַיֹּאמְרוּ עֲבָדֵי פְרַעֲהַ אֵלָיו
עַד־מַתֵּי יְהוָה זֶה לָנוּ לְמוֹקֵשׁ
שְׁלַח אֶת־הָאֲנָשִׁים
וְנַעֲבֹדוּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיהֶם
הֲטָרַם תִּדְעַ
כִּי אֲבָדָה מִצְרַיִם:
וַיּוֹשֶׁב אֶת־מֹשֶׁה וְאֶת־אַהֲרֹן אֶל־פְּרַעֲהַ
וַיֹּאמְרוּ אֵלָהֶם

ואכל את הנשאר
מהברד

ואכל את כל העץ

ומלאו כל הבתים

ויצא מעם פרעה

עבדי פרעה
משיבים את משה
ואהרן
עבדי פרעה לפרעה:
שלח האנשים

וישב משה ואהרן

פרעה למשה: מי ומי
ההולכים

לְכוּ עִבְדוּ אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם
מִי וּמִי הַהֲלָכִים:

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה

נַעֲרִינוּ וּבְזַקְנוֹנוּ נִלְדָּךְ

בְּבָנֵינוּ וּבְכַנְוֹתֵנוּ

בְּצִאֲנָנוּ וּבְכַבְּדֵנוּ נִלְדָּךְ

כִּי חָגִיתְיָהוּהָ לְנֹנִי:

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים

יְהִי כֵן יְהוָה עִמָּכֶם

כַּאֲשֶׁר אֲשַׁלַּח אֶתְכֶם וְאֶת־טַפְּכֶם

רְאוּ כִי רָעָה נִגַּד פְּנֵיכֶם:

לֹא כֵן

לְכוּ־נָא הַגְּבֵרִים וְעִבְדוּ אֶת־יְהוָה

כִּי אֵתָהּ אַתֶּם מְבַקְשִׁים

וַיַּגִּדְשׁ אֶתֶם מֵאֵת פְּנֵי פְרַעֲהַ:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה

נָטָה יַדְךָ עַל־אֶרֶץ מִצְרַיִם בְּאַרְבֶּה

וַיַּעַל עַל־אֶרֶץ מִצְרַיִם

וַיֹּאכַל

אֶת־כָּל־עֵשֶׂב הָאֶרֶץ

אֶת כָּל־אֲשֶׁר הִשְׁאֹר הַבְּרָד:

וַיֹּט מֹשֶׁה אֶת־מַטְּהוֹ עַל־אֶרֶץ מִצְרַיִם

פרשה כה
(סתומה)

משה: בנעדינו
ובזקנינו

פרעה: לכו הגברים
בלבד

ויגרש אותם

עשיית מכת
ארבה
"למשה: נטה ירך

ויאכל הכל

ויט משה את מטהו

וַיְהִי־נָהָג רוּח־קָדִים בְּאֶרֶץ
כָּל־הַיּוֹם הַהוּא
וְכָל־הַלַּיְלָה
הַבֶּקֶר הָיָה
רוּחַ הַקָּדִים נֹשָׂא אֶת־הָאֲרֶבֶה:

וַיַּעַל הָאֲרֶבֶה
עַל כָּל־אֶרֶץ מִצְרַיִם
וַיִּנַּח כָּכָל גְּבוּל מִצְרַיִם
כַּבֵּד מְאֹד
לִפְנֵי לֹא־הָיָה כֵּן אֲרֶבֶה כַּמֹּהוּ
וַאֲחֵרָיו לֹא יִהְיֶה־כֵּן:
וַיִּכַּס אֶת־עֵינַי כָּל־הָאֶרֶץ
וַתַּחֲשֹׁךְ הָאֶרֶץ
וַיֹּאכַל
אֶת־כָּל־עֵשֶׂב הָאֶרֶץ
וְאֵת כָּל־פְּרִי הָעֵץ
אֲשֶׁר הוֹתִיר הַבְּרָד
וְלֹא־נֹתַר כָּל־יֵרֶק
בְּעֵץ
וּבְעֵשֶׂב הַשָּׂדֶה
בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם:

וַיִּמָּהַר פְּרַעֲה לְקַרְא לְמֹשֶׁה וְלֹא־הָרָן
וַיֹּאמֶר

” ניהג רוח קדים

ויעל הארבה על מצרים

לא היה כמוהו

ויכס הארץ

ויאכל הכל

ולא נותר ירק

בקשת פרעה לסיים מכת ארבה פרעה למושה ואהרן: חטאתי

חֲטֹאתֵינוּ לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם וְלָכֶם:
וְעַתָּה שָׂא נָא חַטָּאתֵנוּ אֲדָהּ הַפְּעֵם
וְהַעֲתִירוּ לַיהוָה אֱלֹהֵיכֶם
וְיִסַּר מֵעָלֵינוּ רַק אֶת־חַמּוֹת הַזֶּה:

שא חטאתי הפעם

סיום מכת ארבה
ויעתר משה

וַיֵּצֵא מֵעַם פְּרַעֲהַ
וַיַּעֲתֶר אֶל־יְהוָה:

ויהפך יי רוח ים

וַיִּהְיֶה רֵיח־יָם חֲזֹק מְאֹד
וַיִּשָּׂא אֶת־הָאֲרָבָה
וַיִּתְקַעְהוּ יַמָּה סוּף
לֹא נִשְׂאֵר אֲרָבָה אֶחָד בְּכָל גְּבוּל מִצְרַיִם:
וַיַּחְזֹק יְהוָה אֶת־לֵב פְּרַעֲהַ
וְלֹא שָׁלַח אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:

ויחזק יי את לב פרעה

שמות • פרשת בא • פרקי

מכת חושך

עשיית מכת
חושך
” למשה: נטה ירך

פרשה כו
(פתחה)

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה

נְטֵה יָרֵךְ עַל-הַשָּׁמַיִם

וְיָהִי חֹשֶׁךְ עַל-אֶרֶץ מִצְרַיִם

וַיִּמַּשׁ חֹשֶׁךְ:

ויהי חשך

וימש חשך

ויט משה את ידו

ויהי חשך

לא ראו ולא קמו

ולבני ישראל היה אור

וַיִּט מֹשֶׁה אֶת-יָדוֹ עַל-הַשָּׁמַיִם

וְיָהִי חֹשֶׁךְ-אֲפֹלָה בְּכָל-אֶרֶץ מִצְרַיִם שְׁלֹשֶׁת יָמִים:

לֹא-רָאוּ אִישׁ אֶת-אָחִיו

וְלֹא-קָמוּ אִישׁ מִתַּחַתָּיו שְׁלֹשֶׁת יָמִים

וְלִכְלֹל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הָיָה אֹר בְּמוֹשְׁבֹתָם:

בקשת פרעה
שמושה ילך
פרעה למשה: לכו
עבדו את ”

וַיִּקְרָא פְּרֹעֹה אֶל-מֹשֶׁה

וַיֹּאמֶר

לָכוּ עִבְדוּ אֶת-יְהוָה

רַק צְאֲנַכְכֶם וּבְקִרְכֶם יֵצֵג

גַּם-טֹפְכֶם וְלֶךְ עִמָּכֶם:

רק צאנכם יוצג

גם טפכם

משה לפרעה: גם
אתה תתן בידנו
עולות

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה

גַּם-אֲתָה תִתֵּן בְּיָדֵנוּ זְבָחִים וְעֹלֹת

וְעֵשִׂינוּ לַיהוָה אֱלֹהֵינוּ:

וּגַם־מִקִּנְנוּ וְלֶךְ עִמָּנוּ
לֹא תִשָּׂא לְפָרֶסְהָ
כִּי מִמֶּנּוּ נִקַּח לְעַבְדֹתֶיךָ אֱלֹהֵינוּ
וְאִנְחֵנוּ לֹא־נִדְעַע
מִה־נִּעְבֹּד אֶת־יְהוָה עַד־בֹּאֵנוּ שְׁמָה:

וַיַּחְזֹק יְהוָה אֶת־לֵב פְּרַעֲהַ
וְלֹא אָבָה לְשַׁלְּחֵם:

וַיֹּאמֶר־לוֹ פְּרַעֲהַ
לֶךְ מֵעַלֵּי
הַשָּׁמַיִם לֶךְ אֶל־תַּסְּפֵי רְאוֹת פְּנֵי
כִּי בְיוֹם רְאוֹתָ פְּנֵי תַמּוֹת:

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה
כִּן דִּבַּרְתָּ
לֹא־אֶסָּף עוֹד רְאוֹת פְּנִידִי:

וגם מקננו

כי לא נדע מה נעבוד
עד שנבא לשם

ויחזק יי את לב פרעה

אל תוסף ראות
פני
פרעה למשה: אל
תוסף ראות פני

משה לפרעה: כן
דברת

אזהרת מכת בכורות

עוד נגע אחד
אביא וישלח
יי למושה: עוד נגע
אחד אביא

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה

עוד נגע אחד אביא

על-פרעה

ועל-מצרים

אחרי-כן ישלח אתכם מזה

בשלחו כל

גרש וגרש אתכם מזה:

סדר ט
פרק יא
פרשה כז
(פתוחה)

אח"כ יגרש אתכם

שאלת כלי כסף וזהב
דבר לעם וישאלו כלי
כסף וזהב

דְּבַר-נָא בְּאֲזְנֵי הָעָם

וישאלו איש מאת רעהו

ואשה מאת רעותה

כלי-כסף וכלי זהב:

חן העם ומשה
חן העם בעיני מצרים

וַיִּתֵּן יְהוָה אֶת-חֶן הָעָם בְּעֵינֵי מִצְרַיִם

גם | האיש משה גדול מאד בארץ מצרים

בעיני עבדי-פרעה

ובעיני העם:

גדלות משה בעיני
מצרים

אזהרת מכת
בכורות
משה: יי: כחצות אני
יוצא

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה

כה אמר יהוה

פרשה כח
(סתומה)

כַּחצַת הַלַּיְלָה

אֵינִי יוֹצֵא בְּתוֹךְ מִצְרַיִם:

וּמַת כָּל-בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם

מִבְּכוֹר פְּרֹעָה

הַיֹּשֵׁב עַל-כִּסֵּאִי

עַד בְּכוֹר הַשְּׂפָחָה

אֲשֶׁר אַחַר הַרְחִים

וְכָל בְּכוֹר בְּהֵמָה:

וְהָיְתָה צַעֲקָה גְדוֹלָה בְּכָל-אֶרֶץ מִצְרַיִם

אֲשֶׁר כָּמְהוּ לֹא נִהְיְתָה

וְכָמְהוּ לֹא תִסָּף:

וְלִמְלֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל

לֹא יִחַרְצוּ-לִבָּב לְשׁוֹנוֹ

לְמִאִישׁ וְעַד-בְּהֵמָה

לְמַעַן תִּדְעוּן

אֲשֶׁר יַמְלִיךְ יְהוָה

בֵּין מִצְרַיִם וּבֵין יִשְׂרָאֵל:

וַיִּרְדּוּ כָל-עַבְדֵיךָ אֵלַי

וְהִשְׁתַּחֲוּוּ-לִי לְאֵמֹר

צֵא אִתָּה

וְכָל-הָעָם אֲשֶׁר-בְּרַגְלֶיךָ

וְאַחֲרֵי-כֵן אֵצֵא

וַיֹּצֵא מֵעַם-פְּרֹעָה בְּחָרִי-אֵף:

ומת כל בכור במצרים

בכור פרעה

בכור השפחה

בכור בהמה

צעקה גדולה במצרים

ולבני ישראל לא
יחרץ כלב

תדעו הפלייית יי

עבדיך יאמרו צא

אח"כ אצא

ויצא מעם פרעה

עשר מכות חלק ב • אזהרת מכת בכורות

שמות • פרשת בא • פרק יא

סיום למכות

י' למושה: לא ישמע
אליכם פרעה

סיכום פרשת המכות
עשו כל המופתים
ויחזק י' את לב פרעה

פרשה כט
(סתומה)

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה

לֹא-יִשְׁמַע אֲלֵיכֶם פְּרַעֲהַ

לְמַעַן רַבֹּת מִזְפְּתֵי בְּאָרֶץ מִצְרָיִם:

וּמֹשֶׁה וְאַהֲרֹן עָשׂוּ אֶת-כָּל-הַמּוֹפְתִים הָאֵלֶּה לְפָנָי פְּרַעֲהַ

וַיַּחֲזֶק יְהוָה אֶת-לֵב פְּרַעֲהַ

וְלֹא-שָׁלַח אֶת-בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ:

שמות • פרשת בא • פרק יא

מצוות הפסח

ויציאת מצרים

שמות • פרשת בא • פרק יא

מצוות הפסח [א]

ציווי מצוות
הפסח

וַיֹּאמֶר יְהוָה

פרשה ל
(סתומה)
פרק יב

אֶל-מֹשֶׁה

וְאֶל-אַהֲרֹן

בְּאַרְצֵי מִצְרַיִם

לֵאמֹר:

ראש חדשים

הַחֹדֶשׁ הַזֶּה לָכֶם רֵאשִׁית חֳדָשִׁים

רֵאשֹׁן הוּא לָכֶם לְחֹדְשֵׁי הַשָּׁנָה:

לקיחת שה

דַּבְּרוּ

אֶל-כָּל-עַדְתֵּי יִשְׂרָאֵל

לֵאמֹר

שה לבית

בְּעֶשֶׂר לַחֹדֶשׁ הַזֶּה

וַיִּקְחוּ לָהֶם

אִישׁ

שֵׁה לְבַיִת-אֲבֹת

שֵׁה לְבַיִת:

ואם ימעט הבית משה

וְאִם-יִמְעַט הַבַּיִת מֵהֵיֹת מִשֵּׁה

יקח עם שכנו

וְלָקַח

הוּא

וּשְׁכֵנוֹ הַקָּרֵב אֶל-בֵּיתוֹ

בְּמִכְסַת נֶפֶשׁוֹת

אִישׁ לְפִי אֲכָלוֹ

תִּכְסּוּ עַל־הַשָּׂה:

שֶׁה תָּמִים

זָכַר

בְּז־שָׁנָה

יְהִיֶה לָכֶם

מִן־הַכֹּבָשִׁים

וּמִן־הָעִזִּים

תִּקְחוּ:

וְהָיָה לָכֶם לְמִשְׁמֶרֶת

עַד אַרְבַּעַה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַזֶּה

וְשַׁחֲטוּ אֹתוֹ

כָּל קָהָל עַדְת־יִשְׂרָאֵל

בְּיַם הָעֲרֵבִים:

וּלְקַחוּ מִן־הַדָּם

וְנָתַנּוּ

עַל־שְׁתֵּי הַמְּזֻזוֹת

וְעַל־הַמִּשְׁקוֹף

עַל הַבָּתִּים

אֲשֶׁר־יֹאכְלוּ אֹתוֹ בָּהֶם:

וְאָכְלוּ אֶת־הַבָּשָׂר בְּלִילָה הַזֶּה

צִלִּי־אֵשׁ

וּמִצּוֹת עַל־מְרֹרִים

יֹאכְלוּ:

אֶל־תֹּאכְלוּ מִמֶּנּוּ נֶאֱ

איכות השנה

תמים

זכר

בן שנה

כבש או עז

למשמרת עד י"ד ואז
ישחטו

דם על המזוזות
והמשקוף

אכילת הבשר

אל תאכלו ממנו נא

וּבִשְׁלֹמֵי מִבְּשַׁל בְּמִיּוֹם
כִּי אִם-צֹלֵי-אֵשׁ
רֵאשׁוּ עַל-כִּרְעוּי וְעַל-קִרְבּוֹ:
וְלֹא-תוֹתִירוּ מִמֶּנּוּ עַד-בֶּקֶר
וְהִנְתֵּר מִמֶּנּוּ עַד-בֶּקֶר
כֹּאֵשׁ תִּשְׂרְפוּ:

נותר

אופן האכילה

וְכָכָה תֹאכְלוּ אֹתוֹ
מִתְנַיִכֶם חֲגָרִים
נַעֲלִיכֶם בְּרִגְלֵיכֶם
וּמִקְלַכֶם בְּיָדֵיכֶם
וְאָכַלְתֶּם אֹתוֹ בַּחֲפוּזִים

פסח הוא

פֶּסַח הוּא לַיהוָה:

מכת בכורות
והצלת הדם
והכיתי כל בכור

וְעַבְרָתִי בְּאֶרֶץ-מִצְרַיִם בַּלַּיְלָה הַזֶּה
וְהִכִּיתִי כָל-בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם
מֵאָדָם וְעַד-בְּהֵמָה
וּבְכָל-אֲלֹהֵי מִצְרַיִם אֶעֱשֶׂה שְׁפָטִים
אֲנִי יְהוָה:

אות הדם

וְהָיָה הַדָּם לָכֶם לְאֹת
עַל הַבָּתִּים אֲשֶׁר אַתֶּם שָׂם
וְרֵאִיתִי אֶת-הַדָּם
וּפָסַחְתִּי עֲלֵיכֶם

וְלֹא־יְהִיֶה בְכֶם נֶגֶף לְמִשְׁחִית
בְּהִפְתִּי בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם:

וְהָיָה הַיּוֹם הַזֶּה לָכֶם לְזִכְרוֹן
וְחָגְתֶם אֹתוֹ חֵג לַיהוָה
לְדֹרֹתֵיכֶם
חֻקַּת עוֹלָם תִּחְגְּגוּהוּ:

שִׁבְעַת יָמִים מִצּוֹת תֹּאכְלוּ
אֵךְ בְּיוֹם הָרֵאשׁוֹן
תִּשְׁבִּיתוּ שְׂאֵר מִבְּתֵיכֶם
כִּי כָל־אֶכֶל חֲמִץ

וְנִכְרְתָהּ הַנֶּפֶשׁ הַהוּא מִיִּשְׂרָאֵל
מִיּוֹם הָרֵאשׁוֹן
עַד־יוֹם הַשְּׁבִיעִי:

וּבְיוֹם הָרֵאשׁוֹן מִקְרֵא־קֹדֶשׁ
וּבְיוֹם הַשְּׁבִיעִי מִקְרֵא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם
כָּל־מְלֹאכָה לֹא־יַעֲשֶׂה בָהֶם
אֵךְ אֲשֶׁר יֹאכֵל לְכָל־נֶפֶשׁ
הוּא לְבָדוֹ יַעֲשֶׂה לָכֶם:
וּשְׁמֵרְתֶם אֶת־הַמִּצּוֹת
כִּי בְעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה

הוֹצֵאתִי אֶת־צְבֹאוֹתֵיכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
וּשְׁמֵרְתֶם אֶת־הַיּוֹם הַזֶּה לְדֹרֹתֵיכֶם חֻקַּת עוֹלָם:

חג המצות
לדורות
והיה היום הזה לזכרון

אכילת מצות וביעור
חמץ שבעת ימים

ביעור חמץ

מקרא קודש

היתר אוכל נפש

שמירת המצות

שמירת היום

בְּרֵאשֵׁן

בְּאַרְבַּעַה עֶשֶׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ

בְּעֶרֶב

תֹּאכְלוּ מִצֵּת

עַד יוֹם הָאַחַד וְעֶשְׂרִים לַחֹדֶשׁ

בְּעֶרֶב:

שִׁבְעַת יָמִים

שֶׁאֵר לֹא יִמְצָא בְּבֵיתְכֶם

כִּי | כָּל-אֶכֶל מִחֻמֶּצֶת

וְנִכְרְתָהּ הַנֶּפֶשׁ הַהוּא מֵעֲרַת יִשְׂרָאֵל

בְּגֵר וּבְאֹרֶחַ הָאָרֶץ:

כָּל-מִחֻמֶּצֶת לֹא תֹאכְלוּ

בְּכֹל מוֹשְׁבֵיתְכֶם תֹּאכְלוּ מִצֵּת:

וַיִּקְרָא מֹשֶׁה לְכָל-זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל

וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם

פרשה לא
(פתוחה)

מֵשִׁכּוֹ וַיִּקְחוּ לָכֶם צֹאן לְמִשְׁפַּחְתֵּיכֶם

וְשִׁחֲטוּ הַפֶּסַח:

וּלְקַחְתֶּם אֲגֵדַת אֵזוֹב

וּטְבַלְתֶּם בְּדָם אֲשֶׁר-בְּסֶף

וְהַגַּעְתֶּם אֶל-הַמִּשְׁקוֹף

וְאֶל-שְׁתֵי הַמְּזוּזוֹת

מִזֶּה־הַדָּם אֲשֶׁר בְּסֶף

אכילת מצות ובל
ימצא שאור

זמן אכילת המצות
בחודש

שאור לא ימצא

סיום

ציווי משה לזקני
ישראל

פסח במצרים

קחו לכם צאן

הדם על המשקוף

וְאַתֶּם לֹא תֵצְאוּ
אִישׁ מִפֶּתַח-בֵּיתוֹ
עַד-בֹּקֶר:
וְעֵבֶר יְהוָה לִנְגֹף אֶת-מִצְרַיִם
וּרְאָה אֶת-הָדָם
עַל-הַמִּשְׁקֹף
וְעַל שְׁתֵּי הַמְּזוּזוֹת
וּפָסַח יְהוָה עַל-הַפֶּתַח
וְלֹא יִתֵּן הַמִּשְׁשָׁחִית לָבֵא אֶל-בְּתוּכְכֶם לִנְגֹף:

וּשְׁמַרְתֶּם אֶת-הַדְּבָר הַזֶּה
לְחֻק־לֶךְ וּלְבְנֵיךָ עַד-עוֹלָם:
וְהָיָה כִּי-תָבֹאוּ אֶל-הָאָרֶץ
אֲשֶׁר יִתֵּן יְהוָה לָכֶם כְּאֲשֶׁר דִּבֶּר
וּשְׁמַרְתֶּם אֶת-הַעֲבֹדָה הַזֹּאת:

וְהָיָה כִּי-יֹאמְרוּ אֵלֵיכֶם בְּנֵיכֶם
מֶה הַעֲבֹדָה הַזֹּאת לָכֶם:

וְאָמַרְתֶּם

זֶבַח-פֶּסַח הוּא לַיהוָה

אֲשֶׁר פֶּסַח

עַל-בְּתוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל בְּמִצְרַיִם

בְּנִגְפוֹ אֶת-מִצְרַיִם

וְאֶת-בְּתוּעֵי הַצִּיל

וַיִּקְדוּ הָעַם וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ:

לא תצאו מפתח ביתו

ועבר ה' וראה את
הדם

פסח לדורות
ושמרתם לדורות

כי יאמרו אליכם
בניכם: מזה העבודה
הזאת

ואמרתם: זבח פסח
ל'י

ויקדו וישתחוו

עשיית הפסח

וילכו ויעשו בני ישראל
כאשר צוה יהוה את-משה ואהרן
בן עשו:

שמות • פרשת בא • פרקיב

היציאה ממצרים

ויהי בחצי הלילה

ויהי בחצי הלילה

פרשה לב
(סתומה)
סדר י

ויי הכה כל בכור

ויהיה הפה כל-בכור בארץ מצרים

בכור פרעה

מבכר פרעה

הישב על-כסאו

בכור השבי

עד בכור השבי

אשר בבית הבור

בכור בהמה

וכל בכור בהמה:

צעקה גדולה

ויקם פרעה לילה

הוא

וכל-עבדיו

וכל-מצרים

ותהי צעקה גדלה במצרים

כי-אין בית אשר אין-שם מת:

פרעה למשה ואהרן:
צאו מתוך עמי

ויקרא למשה ולאהרן לילה

ויאמר

קומו צאו מתוך עמי

גם-אתם

גם-בני ישראל

ולכו עבדו את-יהוה כדברכם:

גם-צאנכם

גם-בקרכם

גם צאנכם ובקרכם

קחו כאשר דברתם

וּלְכוּ

וּבְרַכְתֶּם גַּם־אֹתִי:

וּתְחַזֵּק מִצְרַיִם עַל־הָעַם

לְמַהֲרָה לְשַׁלַּח מִן־הָאָרֶץ

כִּי אָמַרְוּ

כָּלֵנוּ מֵתִים:

וַיִּשָּׂא הָעַם אֶת־בָּצֵקוֹ טָרֵם יַחְמִץ

מִשְׁאֲרֵתָם צָרְרָת בְּשִׁמְלָתָם עַל־שִׁכְמָם:

וּבְנֵי־יִשְׂרָאֵל עָשׂוּ כַּדְבַר מֹשֶׁה

וַיִּשְׂאֲלוּ מִמִּצְרַיִם

כָּל־כֶּסֶף

וּכְלֵי זָהָב

וּשְׁמֵלֹת:

וַיְהִי־הוּא נֹתֵן אֶת־חֶזֶן הָעַם בְּעֵינָיו מִצְרַיִם

וַיִּשְׂאֲלוּם

וַיַּנְצִלוּ אֶת־מִצְרַיִם:

וַיִּסְעוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל מִרַעְמֶסֶס סְכֵתָה

כְּשֵׁש־מֵאוֹת אֶלֶף רִגְלֵי

הַגְּבֻרִים לְבַד מִטָּף:

וְגַם־עָרַב רַב עָלָה אִתָּם

וַיֵּצְאוּ וּבָקָר

מִקְנֵה כְּבֹד מֵאֵד:

פרשה לג
(פתוחה)

וברכתם אותי

ותחזק מצרים על
העם לשלחם

וישא את בצקו טרם
יחמץ

וישאלו ממצרים

ויי נתן חן וישאלום

מסע מרעמסס
לסכת

כשש מאות אלף

ערב רב

ויאפו את הבצק אשר
הוציאו ממצרים

וַיֹּאֲפוּ אֶת־הַבֶּצֶק
אֲשֶׁר הוֹצִיאוּ מִמִּצְרַיִם
עֲגַת מִצּוֹת
כִּי לֹא חֻמֵץ
כִּי־גִרְשׁוּ מִמִּצְרַיִם
וְלֹא יִכְלוּ לְהַתְמַהֵמָה
וְגַם־צִדָּה לֹא־עָשׂוּ לָהֶם:

מושב בני ישראל
במצרים

430 שנה

מקץ 430 שנה יצאו

וּמוֹשֵׁב בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יָשְׁבוּ בְּמִצְרַיִם
שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וָאַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה:
וַיְהִי מִקֵּץ שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וָאַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה
וַיְהִי בַעֲצֹם הַיּוֹם הַזֶּה
יִצְאוּ כָּל־צְבָאוֹת יְהוָה מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם:

ליל שמרים הוא

לִיל שְׁמֵרִים הוּא לַיהוָה
לְהוֹצִיאֵם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
הוּא־הַלֵּילָה הַזֶּה לַיהוָה
שְׁמֵרִים לְכָל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְדֹרֹתָם:

שמות • פרשת בא • פרקיב

מצוות הפסח [ב]

זאת חקת הפסח

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן

פרשה לד
(פתוחה)

זאת חקת הפסח

כָּל-בֶּן-נָכַר לֹא-יֹאכַל בוֹ:

וְכָל-עֶבֶד אִישׁ מִקְנֵת-כֶּסֶף

וּמִלְתָּה אָתּוּ אֹז וַיֹּאכַל בוֹ:

תּוֹשֵׁב וְשָׂכִיר לֹא-יֹאכַל-בוֹ:

בְּבֵית אֶחָד יֹאכַל

לֹא-תוֹצִיא מִן-הַבַּיִת מִן-הַבֶּשֶׂר חוּצָה

וְעֶצֶם לֹא תִשְׂבְּרוּ-בוֹ:

כָּל-עַדְת יִשְׂרָאֵל יַעֲשׂוּ אֹתוֹ:

וְכִי-יִגְוֹר אֶתְךָ גֵר

וַעֲשֵׂה פֶסַח לַיהוָה

הַמּוֹל לֹךְ כָּל-זָכָר

וְאֹז יִקְרַב לַעֲשֹׂתוֹ

וְהָיָה כְּאֹזְרַח הָאָרֶץ

וְכָל-עֶרְל לֹא-יֹאכַל בוֹ:

תּוֹרָה אַחַת יְהִיָּה לַאֲזֻרָה

וְלִגֵּר הַגֵּר בְּתוֹכְכֶם:

האסורים לאכול בו
בן נכר לא יאכל

עבד יאכל אחר
המילה

תושב ושכיר לא יאכל
אכילה בבית אחד

עצם לא תשברו

עדת ישראל והגר

גר ימול כל זכר ואז
יעשה

ערל לא יאכל

תורה אחת לאזרח
ולגר

וַיַּעֲשׂוּ כָל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת-מֹשֶׁה וְאֶת-אַהֲרֹן
כִּן עָשׂוּ:

וַיְהִי בַעֲצֵם הַיּוֹם הַזֶּה
הוֹצִיא יְהוָה אֶת-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם עַל-צְבָאתָם:

פרשה לה
(סתומה)

וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר:
קִדְשִׁילִי כָל-בְּכוֹר
פֶּטֶר כָּל-רֶחֶם בְּבְנֵי יִשְׂרָאֵל
בְּאָדָם וּבַבְּהֵמָה
לִי הוּא:

פרשה לו
(פתוחה)
סדר יא
פרק יג

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל-הָעָם
זָכוֹר אֶת-הַיּוֹם הַזֶּה
אֲשֶׁר יִצְאֶתֶם מִמִּצְרַיִם מִבְּיַת עַבְדִּים
כִּי בְחֹזֶק יָד הוֹצִיא יְהוָה אֶתְכֶם מִזֶּה
וְלֹא יֹאכַל חֶמֶץ:

הַיּוֹם אַתֶּם יֹצְאִים בְּחֹדֶשׁ הָאֲבִיב:

ויעשו בני ישראל

בעצם היום הזה
הוציא

מצוות קדוש
בכורות למשה

משה לעם: מצוות
חג המצות

מצוות חמץ ומצה
בחודש הזה
זכור את היום הזה

ולא יאכל חמץ

ועבדת את העבודה
הזאת בארץ

וְהָיָה כִּי־יָבִיֵאֵךְ יְהוָה

אֶל־אֶרֶץ

הַכְּנַעֲנִי

וְהַחִתִּי

וְהָאֱמֹרִי

וְהַחִוִּי

וְהַיְבוּסִי

אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם לֵאמֹר לְךָ

אֶרֶץ זָבַת חֶלֶב וּדְבַשׁ

וְעַבַדְתָּ אֶת־הָעַבְדָּה הַזֹּאת בַּחֹדֶשׁ הַזֶּה:

שבעת ימים מצות
ובשביעי חג

שִׁבְעַת יָמִים תֹּאכַל מִצֵּת

וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי חַג לַיהוָה:

מִצֹּת וְאָכַל אֶת שִׁבְעַת הַיָּמִים

וְלֹא־יִרְאֶה לְךָ חֶמֶץ

וְלֹא־יִרְאֶה לְךָ שָׂאֵר בְּכָל־גְּבֻלְךָ:

ולא יראה חמץ ושאר

והגדת לבנך ביום
ההוא

וְהִגַּדְתָּ לְבִנְךָ בַּיּוֹם הַהוּא

לֵאמֹר

בַּעֲבוּר זֶה עָשָׂה יְהוָה לִי בְצֵאתִי מִמִּצְרַיִם:

והיה לך לאות

וְהָיָה לְךָ

לְאוֹת עַל־יָדְךָ

וּלְזִכְרוֹן בֵּין עֵינֶיךָ

לְמַעַן תִּהְיֶה תּוֹרַת יְהוָה בְּפִיךָ

כִּי בְיַד חֲזָקָה הוֹצֵאתָ יְהוָה מִמִּצְרַיִם:

סיום

וְשִׁמַּרְתָּ אֶת־הַחֻקָּה הַזֹּאת לְמוֹעֵדָה

מִיָּמִים וַיָּמִימָה:

וְהָיָה כִּי־יִבְאֶה יְהוָה
אֶל־אֶרֶץ הַכְּנַעֲנִי
כַּאֲשֶׁר נִשְׁבַּע לָךְ וּלְאַבְתָּחַד
וַנִּתְּנָה לָּךְ:

פרשה לו
(פתוחה)

וְהַעֲבַרְתָּ כָּל־פֶּטֶר־רַחֵם לַיהוָה
וְכָל־פֶּטֶר | שֹׁגֵר בְּהֵמָה
אֲשֶׁר יִהְיֶה לָּךְ
הַזְכָּרִים
לַיהוָה:

וְכָל־פֶּטֶר חֲמֹל
תִּפְדֶּה בְּשֵׂה
וְאִם־לֹא תִפְדֶּה
וְעִרְפָּתוֹ
וְכָל בְּכוֹר אָדָם בְּבִנְיָד
תִּפְדֶּה:

וְהָיָה כִּי־יִשְׁאַלְךָ בְּנֶךָ מָחָר לֵאמֹר
מַה־זֹּאת
וְאָמַרְתָּ אֵלָיו

בְּחֹק יַד הוֹצִיאָנוּ יְהוָה מִמִּצְרַיִם
מִבֵּית עַבְדִּים:
וַיְהִי כִּי־הִקְשָׁה פְרַעֲוֹה לְשַׁלַּחַנֵּנוּ

משה לעם:
מצוות קידוש
בכורות

כי יביאך

כלל פטר רחם ליי

פטר בהמה

פטר חמור

בכור אדם

כי ישאלך בנך: מה
זאת

ואמרת: בחוק יד
הוציאנו יי

כי הקשה פרעה ויהרג
יי כל בכור

וַיְהִי רֹג יְהוָה כְּלִבְכוֹר בְּאַרְץ מִצְרָיִם

מִבְּכֹר אֲדָם

וְעַד-בְּכוֹר בְּהֵמָה

עַל-כֵּן אֲנִי זֹבֵחַ לַיהוָה

כָּל-פֶּטֶר רֵחַם הַזְּכָרִים

וְכָל-בְּכוֹר בְּנֵי אֲפֹדָה:

וְהָיָה

לְאוֹת עַל-יַדְכֶם

וּלְטוֹטְפֹת בֵּין עֵינֶיךָ

כִּי בְּחֹזֶק יָד הוֹצִיאָנִי וְהָיָה מִמִּצְרָיִם:

על כן -אני זבח בכור
בהמה

ופודה בכורי בנים
והיה לאות על ידכה

שמות • פרשת בא • פרקיג

הפטרת בא

שמות • פרשת בא • פרקיג

נבואת ירמיהו על מצרים

נבוכדנצר יכה את מצרים

פרשה פתוחה
התחלת ההפטרה

הדְּבַר אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֶל־יִרְמְיָהוּ הַנְּבִיא

לָבוֹא נְבוּכַדְרֶאֱצַר מֶלֶךְ בָּבֶל

לְהַכּוֹת אֶת־אֶרֶץ מִצְרַיִם:

וְהִשְׁמִיעוּ בְּמִגְדּוֹל

הַגִּידוּ בְּמִצְרַיִם

בְּתַחֲפֻנְחָס

וְהִשְׁמִיעוּ בְּנֶגֶד

אֲמָרוּ

כִּי־אִמְלָה חָרַב סְבִיבָיִךְ:

הַתִּיצֵב וְהִכּוּ לָךְ

לֹא עֹמֵד כִּי יְהוָה הִדְרִפוּ:

מִדּוּעַ נִסְחַף אֲבִירֶיךָ

גַּם־נִפְלְ אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ

הַרְבֵּה כּוֹשֵׁל

וַיֹּאמְרוּ

קוּמָה | וְנִשְׁכָּה אֶל־עַמֵּנוּ וְאֶל־אֶרֶץ מוֹלְדֵינוּ

מִפְּנֵי חָרַב הַיּוֹנָה:

הָעֵבִיר הַמוֹעֵד:

קִרְאוּ שֵׁם פְּרַעֲהַ מֶלֶךְ־מִצְרַיִם שְׂאוֹן

חִי־אֲנִי נֹאם־הַמֶּלֶךְ יְהוָה צְבָאוֹת שָׁמַיְ

וַיִּכְרַמְלֵ בָיִם וְבוֹא:

כִּי כְתוּבָר בְּהַרִים

וַיֹּשְׁבֵת בְּתֵמֵצְרַיִם

כְּלוֹ גֹלָה עָשִׂי לָךְ

וַנְּצַתָּה מֵאִין יוֹשֵׁב:

כִּי־נָגַף לְשִׁמְהָ תִהְיֶה

פרשה סתומה

קֶרֶץ מִצְפּוֹן בָּא בָּא:

עֲגָלָה יִפֶּה־פִּיהָ מִצְרַיִם

כַּעֲגֹלוֹ מִרְבֵּק	גַּם־שִׁכְרִיָּה בְּקִרְבָּהּ
לֹא עָמְדוּ	כִּי־גַם־הִמָּה הִפְנוּ נְסוּ וַיַּחֲדוּ
עַתַּת פְּקַדְתֶּם:	כִּי יוֹם אִוְדַם בָּא עֲלֵיהֶם
	קוֹלָהּ בְּנַחֲשׁ יִלְךְ
וּבְקַרְדָּמוֹת בָּאוּ לָהּ כַּחֲטָבֵי עֵצִים:	כִּי־בַחִיל יִלְכוּ
	כְּרֵתוֹ וְעֵרָהּ
	נֶאֱמַר־יְהוָה
כִּי רַבּוּ מֵאַרְבֶּה וְאִין לָהֶם מִסְפָּר:	כִּי לֹא יַחֲקֹר
נִתְּנָה בְיַד עַם־צִפּוֹן:	הַכִּישָׁה בְּתַמְצָרִים
י: הַנְּנִי פוֹקֵד לְמוֹצָרִים	

אָמַר יְהוָה עֲבֹאוּת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל

הַנְּנִי פוֹקֵד
אֶל־אֲמוֹן מִצְרַיִם
וְעַל־פְּרִעֵה
וְעַל־מִצְרַיִם
וְעַל־אֱלֹהֵיהָ
וְעַל־מַלְכֵיהָ
וְעַל־פְּרִעֵה
וְעַל־הַבְּטָחִים בּוֹ:
וַנִּתְּתִים בְּיַד מִבְּקָשׁוֹ נַפְשָׁם
וּבְיַד נְבוֹכַדְרֶאֶצַּר מֶלֶךְ־בָּבֶל
וּבְיַד־עַבְדּוֹ
וְאַחֲרֵי־כֵן תִּשְׁכַּן בְּיַמֵּי־קָדָם
נֶאֱמַר־יְהוָה:

אֹשִׁיעַ אֶת יִשְׂרָאֵל

אֵל תִּירָא הַנְּנִי מוֹשִׁיעַךְ

וְאַתָּה אֵל-תִּירָא עַבְדֵי יַעֲקֹב
כִּי הַנְּנִי מוֹשִׁיעַךְ מִרְחֹק
וְשָׁב יַעֲקֹב וְשָׁקֵט
אֵל תִּירָא אֶתְךָ אֲנִי
וְאֵל-תַּחַת יִשְׂרָאֵל
וְאֶת-זֶרְעֶךָ מֵאֶרֶץ שְׁבִימִים
וְשֹׂאנָן וְאִין מַחֲרִיד:

אַתָּה אֵל-תִּירָא עַבְדֵי יַעֲקֹב נְאֻם-יְהוָה

כִּי אֶתְךָ אֲנִי

כִּי אֶעֱשֶׂה כָּל־הַגּוֹיִם | אֲשֶׁר הִדְחִיתִךְ שָׁמָּה

וְאֶתְךָ לֹא-אֶעֱשֶׂה כָּל־הַ

וְיִסְרְתִיךָ לְמִשְׁפָּט

וְנִקָּה לֹא אֶנְקֶד:

